

ปีที่ ๒๕ ฉบับที่ ๑๘ ปีที่แรกเดือน ตุลาคม ๒๕๕๒

ISO 9001 : 2000

วัตถุประสงค์คุณภาพ (Quality Objectives)

เพื่อให้การดำเนินงานระบบบริหารงานคุณภาพ ISO 9001 : 2000 ของสำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง สอดคล้องกับนโยบายคุณภาพ จึงเห็นสมควรประกาศวัตถุประสงค์คุณภาพประจำปีงบประมาณ 2553 ดังนี้

1. ให้บริการด้วยความรวดเร็ว ตรงความต้องการและสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้ใช้บริการ โดยทุกหน่วยงานต้องวัดความพึงพอใจได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 85
2. ให้มีการพัฒนาระบบคุณภาพอย่างต่อเนื่องทั้งทั้งองค์กร โดยต้องมีการปรับปรุงเพื่อพัฒนางานอย่างน้อยปีละ 5 เรื่อง
3. ดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนของผู้ใช้บริการด้วยความรวดเร็ว โดยแต่ละหน่วยงานที่ได้รับข้อร้องเรียน ต้องดำเนินการแก้ไขข้อร้องเรียนภายใน 1 สัปดาห์ ให้ได้ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 95 ของข้อร้องเรียนที่ได้รับ
4. บุคลากรของสำนักหอสมุดกลาง ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 75 ของบุคลากรทั้งหมด ต้องได้รับการพัฒนาความรู้และทักษะอย่างน้อยคนละ 3 ครั้งต่อปี

ประกาศ ณ วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2552

มหาวิทยาลัย อนุมัติให้สำนักหอสมุดกลาง จัดนิทรรศการ โครงการเฉลิมพระเกียรติ ๙๔ พรรษา สมเด็จพระเจ้าภคินีเธอ เจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี ในสุภาวระมหารามคณาภิเษกเจริญพระชนมายุ ๘ รอบ พระนักษัตร ๙๔ พรรษา ในวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ โดยมีกิจกรรม ดังนี้

- นิทรรศการแสดงพระประวัติ พระเกียรติคุณ และพระราชกรณียกิจ เรื่อง “เพชรรัตน ราชนารี จักรีสยาม”
- จัดทำจุลสารเผยแพร่พระประวัติ พระเกียรติคุณ และพระราชกรณียกิจ
- จัดบรรยายทางวิชาการเรื่อง “สื่อสารผ่านภาษา” โดย คุณจิระนันท์ พิตรปรีชา กวีซีไรต์ ปี ๒๕๓๒
- จัดสมุดลงนามถวายพระพร
- จัดทำสารสนเทศเผยแพร่บนเว็บไซต์ที่ www.lib.ru.ac.th

จึงขอเชิญชาวรามคำแหงทุกท่าน ร่วมชมนิทรรศการ ฟังบรรยายทางวิชาการ และลงนามถวายพระพร ระหว่างวันที่ ๙-๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๒ ณ บริเวณชั้น ๑ อาคาร ๑ สำนักหอสมุดกลาง

🏆 ประชุม สัมมนา อบรม

หัวหน้าสำนักงานเลขานุการสำนัก และหัวหน้างานนโยบายและแผน เข้าร่วมประชุมสัมมนาผู้บริหารระดับสูง/กลาง และผู้เกี่ยวข้องเรื่อง “การพัฒนาองค์กรด้วยแนวคิด TQM (Total Quality Management) และเกณฑ์คุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA)” ในวันพุธที่ 7 ตุลาคม 2552 ณ ห้องประชุม 2 ชั้น 2 อาคารวิทยบริการ และบริหาร มหาวิทยาลัยรามคำแหง

🏆 กรรมการจัดการแข่งขันกีฬามูลสารภายในมหาวิทยาลัย

นายชวลิต ทองสำราญ เป็นผู้แทนของสำนักหอสมุดกลาง เข้าร่วมเป็นคณะกรรมการดำเนินการจัดการแข่งขันกีฬามูลสารภายในมหาวิทยาลัยรามคำแหง

อุทิศ เหมะมูล นักเขียนรางวัลซีไรต์ ประจำปี 2552

เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม ที่ผ่านมาม.ร.ว.สุชุมพันธุ์ บริพัตร ประธานคณะกรรมการดำเนินงานรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ประจำปี 2552 และคณะกรรมการตัดสิน จัดงานแถลงข่าว ณ ห้องเจ้าพระยา โรงแรมแมนดาริน โอเรียนเต็ล ได้มีมติเป็นเอกฉันท์ให้ นวนิยายเรื่อง **ลับแล, แก่งคอย** ของ อุทิศ เหมะมูล ได้รับรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน หรือซีไรต์ ประเภทนวนิยาย จากผลงานนวนิยายที่ผ่านเข้ารอบทั้งหมด 7 เรื่อง ได้แก่

1. เงาฝันของผีเสื้อ โดย เอื้อ อัญชลี
2. ประเทศใต้ โดย ชاکริต โกชะเรือง
3. ลับแล, แก่งคอย โดย อุทิศ เหมะมูล
4. วิญญาณที่ถูกเนรเทศ โดย วิมล ไทรนันทวล
5. ทะเลน้ำนม โดย ชัชวาลย์ โคตรสงคราม
6. โรงเรียนที่เงียบที่สุดในโลก โดย ฟ้า พูลวรลักษณ์
7. โลกใบใหม่ของปอง โดย ไซยา วรรณศรี

นวนิยายเรื่อง **ลับแล, แก่งคอย** ของ อุทิศ เหมะมูล เสนอมิติอันซับซ้อนของตัวมนุษย์ที่แยกไม่ออกจากรากเหง้าชาติพันธุ์ ชุมชน ความเชื่อ และเรื่องเล่า ผู้เขียนเล่าเรื่องชีวิตมนุษย์ที่ต้องเผชิญความคาดหวังซึ่งไม่อาจต้านทานได้และพยายามค้นหาทางออก ผู้เขียนใช้กลวิธีการเล่าเรื่องอันแยบยล สร้างตัวละครที่มีเลือดเนื้อและอารมณ์ราวกับมีชีวิตจริง สร้างแก่นและบรรยากาศได้อย่างมีชีวิตชีวา และใช้ภาษาเรียบง่ายแต่ทรงพลัง แสดงจินตภาพกระจ่างและงดงาม นวนิยายเรื่อง **ลับแล, แก่งคอย** ของ อุทิศ เหมะมูล จึงสมควรได้รับรางวัลรางวัลวรรณกรรมสร้างสรรค์ยอดเยี่ยมแห่งอาเซียน (ซีไรต์) ของประเทศไทย ประจำปี 2552

ประวัติและผลงาน

อุทิศ เหมะมูล เกิดเมื่อปี พ.ศ. 2518 มีภูมิลำเนาเดิมอยู่ที่ อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี เอกวิชาจิตรกรรม จากคณะจิตรกรรมประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ปัจจุบันดำรงชีวิตอยู่ในกรุงเทพมหานคร และทำงานเขียนอย่างต่อเนื่อง เคยมีผลงานรวมเล่มได้แก่

1. รวมเรื่องสั้น 2 เล่ม คือ ปริมาตรราฟิง และ ไม่ย้อนคืน
2. นวนิยาย 2 เรื่อง คือ ระบายเมฆ และ กระเจกเงา/เงากระเจก
3. รวมบทความวิจารณ์ภาพยนตร์ 2 เล่ม คือ 151 Cinema และ Outsider in Cinema

นักเขียนซีไรต์ เล่าถึงโครงสร้างของนวนิยายเรื่องนี้ ที่มีความสลับซับซ้อนซ้อนกันว่า “ถ้าให้สารภาพตรงๆ ก็คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องราวชีวิตของตัวเอง ใช้เป็นฐานตั้งในการเริ่มที่จะเข้าเรื่องราวและมันก็ย้อนกลับไปถึงความหลังที่ว่าผู้เขียน เป็นใครมาจากไหน อะไรอย่างนี้ และมีความสนใจในความรักความสัมพันธ์ของพ่อกับแม่ว่าพบรักกันได้ยังไง รู้จักกันได้ยังไง ที่ไหนเป็นมาอย่างไร แล้วก็ในแต่ละช่วงเวลาของชีวิต เวลาพ่อครี้ออกครี้อใจ ก็จะเล่าให้ฟังว่าแกเป็นคนยังไง มาจากไหน ต่อสู้ชีวิตมาอย่างไรอย่างนี้ และมันก็แปลกตรงที่เวลาที่พ่อเล่าให้ฟัง อีกวันหนึ่งแม่ก็จะมาเล่าให้ฟังในเรื่องที่ไม่เหมือนที่พ่อเล่าให้ฟัง เรื่องเดียวกัน คนละเหตุการณ์ จะเห็นว่าสองคนนี้เขาค่อนข้างที่จะทะเลาะกัน โดยการเอาประสบการณ์ที่เขาอ้างว่าจริงของแต่ละคนมาบอกให้ลูกฟัง เวลาพ่อเล่าเรื่องแม่ พ่อก็จะโกรธแม่มาก แม่ก็ต้องคอยแก้ว่า ‘ฉัน ไม่ได้เป็นแบบนั้น’ ผมคิดว่าเรื่องพวกนี้มีเสน่ห์ที่น่ารักดี เวลาที่เขาทำอะไรแบบนี้ มันเป็นเรื่องที่ผมคิดว่าอยากจะเล่าเป็นเรื่องเกี่ยวกับความรักของพ่อแม่”

ในวันพบนักเขียนซีไรต์ “อุทิศ เหมะมูล” บอกว่า ในผลงาน **ลับแล, แก่งคอย** เขาได้ใช้ศาสตร์ประสบการณ์ในวัยเด็ก เก็บมาสิ่งรอบตัวมาเล่าให้ผู้อ่านฟังอย่างพอคิบพอดีไม่ขาดไม่เกิน แต่กว่าจะเป็นนักเขียนนั้น ไม่ใช่เรื่องง่าย มีจุดพลิกผันในชีวิตมากมาย ซึ่ง นักเขียนไม่ใช่อาชีพที่ใฝ่ฝันในวัยเด็ก ความฝันจริงๆ คือการเป็นนักศิลปะ ที่ต้องแอบพ่อเรียน เมื่อขึ้นชั้นมัธยมปลาย โดยไปสอบเข้าที่เทคนิคโคราช จากนั้นก็เข้าเรียนที่คณะจิตรกรรม ประติมากรรมและภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร เป็นเวลา 5 ปี ครึ่ง จนจบได้เป็นศิษย์อาจารย์ศิลป์ พีระศรี แม้จะมีความคิดสร้างสรรค์งานศิลปะสุดบรรเจิด แต่เงินในกระเป๋าไม่สมดุลกับจินตนาการที่มากล้น ผนวกกับเกิดผลกระทบรุนแรงเมื่อครั้งที่พ่อเสียชีวิต ทั้งสองสิ่งกลายเป็นแรงผลักดันให้เขาเริ่มหันมาเขียนหนังสือ ขณะที่ใจก็ยังรักที่จะทำงานด้านศิลปะ จึงหาหนทางที่จะทำงานศิลปะที่ลงทุนน้อย แต่มีรายได้ไปด้วย สุดท้ายลงเอยด้วยการเขียนหนังสือ

อุทิศ กล่าวว่า นึกย้อนไปในช่วงอายุ 15 ปี จำได้ว่าเริ่มเขียนบันทึกประจำวันหรือไดอารี่ มีแต่ความคิดของตัวเองกับปากกา ไม่ต้องลงทุนอะไรมาก แต่สามารถสร้างสรรค์งานศิลปะได้ เหมือนกันคิดได้ผมก็เริ่มลงมือเขียนเรื่อง “เลื่อน...จุดจบของนางอันเป็นอื่น” คือผลงานวรรณกรรมเรื่องสั้นเรื่องแรกที่ผมเขียนขึ้น และได้พิมพ์ลงในสยามรัฐสัปดาห์วิจารณ์ ได้คำเรื่องมา 1,500 บาท พอมีสัมผัสเงินในใจคิดทันทีว่า การเขียนนี้แหละใช่แล้ว! ทำแล้วมีความสุขเหมือนได้ทำงานศิลปะ เป็นการหาเลี้ยงชีพด้วยศิลปะตามที่วางแผนชีวิตไว้ ส่วนจุดเริ่มต้นของงานรางวัลซีไรต์ **ลับแล, แก่งคอย** มาจากเหตุที่นวนิยายเรื่อง “กระเจกเงา/เงากระเจก” พลาดรางวัลซีไรต์จากการส่งประกวดครั้งก่อน เพราะคณะกรรมการไม่เห็นอะไรตามที่คาดหวังไว้ จุดนี้จึงเกิดเป็นแรงฮึดที่ไม่อยากให้ชีวิตนักเขียนถูกทำลาย โดยในระหว่างที่เขียนเรื่องกระเจกเงา/เงากระเจก ก็มีความคิดที่อยากจะเขียนเรื่องเด็กผู้ชายคนหนึ่ง เรื่องบ้านเกิด เรื่องความรักของพ่อ ผุดขึ้นมาเป็นระยะๆ และสานต่อเป็นความรู้สึกจริงๆ ที่อยากเขียนและต้องลงมือเขียนในทันที เพราะถ้าไม่เขียนตอนนี้ไปเขียนตอนอายุมากกว่านี้ อารมณ์คงจะไม่ได้และไม่ใช่ จนตกผลึกที่ “ลับแล” เด็กชายผู้เล่าเรื่องราวผ่านความมูทะลุ คุณัน ทะลึ่ง ก้าวร้า

เสน่ห์ของ **ลับแล, แก่งคอย** อยู่ตรงที่รายละเอียดเขียนมาจากความทรงจำในวัยเด็ก ที่ยึดเอาตัวเองเป็นหลักช่วงที่อาศัยอยู่

อำเภอแก่งคอย จังหวัดสระบุรี และใช้ศิลปะหลายแขนง ตั้งแต่การดูหนัง ศิลปะจัดวาง หรือแม้แต่หยิบยืมลักษณะของน้ำเสียงและการเขียนหลากหลายรูปแบบจากวรรณกรรมแปล งานจุดประกายวรรณกรรม ฯลฯ มาปรุงแต่งให้เป็นแนวของตัวเองจนกลายเป็นงานเขียนที่คิดว่า ได้เขียนในสิ่งที่อยากเล่าอย่างพอใจที่สุดในชีวิต ณ ขณะนี้ โดยใช้เวลาเขียนทุกวันอยู่ปีกว่าๆ รวมแก้ไขอย่างสมบูรณ์แล้ว, แก่งคอย ก็กินเวลา 2 ปี พอดิบพอดี

บรรณานุกรม

7 นวนิยายชิงรางวัลซีไรต์. (2552). ค้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2552, จาก <http://www.oknation.net/blog/print.php?id=474961>
 เป็ดใจ นักเขียน ซีไรต์ 2552 อุทิศ همهมูล. (2552). ค้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2552, จาก <http://highlight.kapook.com/view/40698>
 “อุทิศ همهมูล” ศิลปินซีไรต์ ปี 52. (2552). ค้นเมื่อวันที่ 2 ตุลาคม 2552, จาก
<http://www.thaiwriterassociation.org/columnread.php?id=185>

